

Millioner, vilde han ikke kunne undvære den Anseelse, som en Eksamen gav.

For nu saa vidt muligt at raade Bod paa Fortidens Forsømmelser besluttede han at tage Landmaalereksamen, eller rettere at underkaste sig de Tillægsprøver, han som halvudlært Polytekniker kunde nøjes med for at erhverve sig Kandidatnavnet, hvorved han tillige opnaaede Ret til Bestalling som Landinspektør. Forberedelserne til disse Prøver vilde han med en Kraftanstrengelse kunne tilendebringe i godt et halvt Aars Tid, og Midlerne til sit Underhold tænkte han at skaffe sig ved et Laan eller Forskud hos Overretssagfører Hasselager eller en anden af de Forretningsmænd, der efter Ivans Opgivende interesserede sig for hans Planer. Han var ikke bange for at tage fat; — ja, skønt han unægtelig følte sig noget forlegen ved Tanken om igen at maatte sætte sig paa Skolebænken, saa var det alligevel netop Ydmygelsen heri, der overvandt hans sidste Betænkeligheder ved Sagen. Han trængte til at give sig selv et Vidnesbyrd om Alvoren og Oprigtigheden af sit Sinds Omvendelse. Han længtes efter for Guds Øjne at begynde den tornefulde Bodsgang, hvorved Fortidens Forsyndelser skulde udsones.

Med sin Afskedsvisit i Præstegaarden var han forsaavidt uheldig, som han ikke traf Inger hjemme. Præstefolkene var tilmed optagne af et Par andre